

Til nr. 14 og 15

Forslaget er en konsekvens af nr. 18. Således skal kommunalbestyrelsen orientere børn og unge-udvalget, hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om hjemgivelse af et barn, hvis anbringelse har været videreført efter § 68 a.

Til nr. 16

Kommunalbestyrelsen kan afvise at behandle en begæring fra forældrene om hjemgivelse af et barn eller en ung, der er anbragt efter § 58 med en længere genbehandlingsfrist efter § 62, stk. 5, eller efter § 68 a, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer af forholdene.

I forhold til børn eller unge anbragt efter § 58 med en længere genbehandlingsfrist efter § 62, stk. 5, skal forholdene hos forældremyndighedsindehaveren være ændret på en lang række parametre, for at der kan være tale om, at forholdene er væsentlig ændrede. Ingen af de omstændigheder, der udgjorde en væsentlig faktor for barnet eller den ungs mistrivsel eller forventede mistrivsel, herunder forældrenes psykiske sygdom og misbrugsadfærd, må være til stede.

I forhold til § 68 a vil væsentlige ændringer for eksempel kunne være, at barnet eller den unge ikke længere føler et tilhørsforhold til anbringelsesstedet men langsomt har opnået større tilknytning til forældremyndighedsindehaveren. Det kan også være, at der er forhold hos anbringelsesstedet, som er væsentlig ændrede. For eksempel kan den primære omsorgsperson i plejefamilien forlade familien på grund af skilsmisse eller død.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at forholdene for barnet/ den unge eller forældremyndighedsindehaveren har ændret sig væsentligt, skal kommunalbestyrelsen realitetsbehandle forældrenes anmodning om hjemgivelse. I så fald skal kommunalbestyrelsen iværksætte de fornødne undersøgelser, med henblik på at træffe afgørelse om hjemgivelse eller, hvis kommunalbestyrelsen ikke finder, at der er grundlag for hjemgivelse, forelægge sagen for børn og unge-udvalget.

Hvis kommunalbestyrelsen vurderer, at forholdene ikke er væsentligt ændrede, kan forældremyndighedsindehaveren indbringe kommunens afvisning af at behandle sagen for Det Sociale Nævn, jf. servicelovens § 166, stk. 1, og kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til nr. 17

Teknisk rettelse. Konsekvens af nr. 13.

Til nr. 18

Det foreslås at foretage en præcisering af den nu gældende § 68, stk. 5, om kommunalbestyrelsens pligt til at træffe afgørelse om efterværn seks måneder, inden den unge fylder 18 år. Forslaget skyldes, at der har været usikkerhed om bestemmelsens indhold. Ændringen er således alene en sproglig præcisering af den gældende retsstilling, så det nu klart fremgår, at der ikke blot skal foretages en foreløbig vurdering af behovet for efterværn, men at det er selve afgørelsen om efterværn efter § 76, der skal træffes senest 6 måneder forud for den unges fyldte 18. år. Desuden præciseres det i overensstemmelse med § 140, stk. 1, at der skal udarbejdes en handleplan, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger.

Til nr. 19

Det foreslås, at en eksisterende anbringelse skal kunne videreføres, hvis barnet eller den unge har været anbragt i mindst tre år, og efter denne periode har opnået så stærk en tilknytning til anbringelsesstedet, at det på kortere såvel som længere sigt må antages at være af væsentlig betydning for barnet eller den unges bedste at forblive på anbringelsesstedet. Afgørelsen kan træffes, uanset om barnet eller den unge har været anbragt frivillig eller tvangsmæssigt efter hhv. § 52 eller § 58, og uanset om barnet stadig har et støttebehov.

Kommunalbestyrelsen kan indstille til børn og unge-udvalget, at der skal træffes en afgørelse efter den foreslåede bestemmelse, uanset om forældrene anmoder om at få barnet eller den unge hjemgivet. For børn og unge, der har været anbragt mere end 3 år, vil muligheden for at træffe en sådan afgørelse, når som helst under anbringelsen, medvirke til at give børn og unge tryghed i anbringelsen, så de ikke skal være usikre på, om de kan blive boende eller ej, hvis de føler sig tæt knyttet til anbringelsesstedet.

Bestemmelsen forventes fortrinsvist anvendt i forhold til børn og unge, der er anbragt i plejefamilier, men vil også kunne anvendes i forhold til børn og unge, der er anbragt på en døgninstitution eller på et opholdssted. Et barn eller en ung kan således godt have en stærk tilknytning til et opholdssted eller en institution, dels i form af tilknytning til en eller flere pædagoger eller andet personale, dels i forhold til selve stedet og omgivelserne. Det vigtige er, at barnet eller den unge oplever anbringelsesstedet som sit hjem og føler et stærkt tilhørsforhold til stedet og de omsorgspersoner, der er på stedet. Barnet eller den unge kan også være tæt knyttet til andre børn på anbringelsesstedet, skolen, fritidsaktiviteter mv. Barnet eller den unges følelsesmæssige tilknytning til en eller flere personer, er en forudsætning for, men er ikke eneafgørende i